

Dosar nr.

ROMANIA
TRIBUNALUL Județul
SECȚIA I CIVILĂ

Ședința publică de la 02.09.2024

Instanța constituită din:
Președinte
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

ÎNCHETARE

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant și pe pârât

având ca obiect pretenții plată spor.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamanta prin avocat

în lipsă, lipsind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează instanței că acesta este primul termen de judecată, nu s-a depus răspuns la întâmpinare, nu s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Instanța acordă cuvântul asupra competenței.

Avocat , arată că Tribunalul este competent general, material și teritorial să soluționeze prezentul litigiu.

Instanța reține că este competentă să soluționeze prezenta cauză raportat la obiectul cauzei și domiciliul reclamantei.

Instanța reține că s-a depus întâmpinare la fila 24 prin care se reține că sporul nu s-ar aplica și reclamantei care nu a fost inclusă pe art. 4 anexa 2 ei ar fi beneficiat de salarizarea din capitolul administrație.

Avocat arată că subterfugii și motive de a nu acorda un drept pe care îl au alți colegi ai reclamantei se găsește. Asta este susținerea angajatorului, au și practică judiciară, o vor depune la ultimul termen. La interpelarea instanței, arată că nu există practică de la înalta curte pe această problemă de drept ci există practică judiciară în sensul că într-o speță similară tot un angajat al Centrului de reabilitare și recuperare neuropsihică tot din cadrul a obținut printr-o hotărâre judecătorească din 2019 la Tribunalul același spor de 50%. Depune practică judiciară.

Instanța pune în discuție incidența în cauză a OUG 62/13.06.2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și care obligă să se facă o sesizare la ÎCCJ pentru soluționarea unor chestiuni de drept care nu au fost anterior antamate de deciziile ÎCCJ. Pune în discuție sesizarea ÎCCJ cu privire la chestiunea de drept incidentă respectiv dacă sporul pentru condiții periculoase se aplică și angajaților pe funcția de magaziner în cazul de față din cadrul și dacă instanța de judecată poate stabili cuantumul acestui spor sau eventual dacă salarizarea s-a realizat în mod corect conform personalului din administrație, anexa 3.

Avocat _____ arată că sunt de acord cu sesizarea ICCJ cu privire la dezlegarea acestei chestiuni. La interpelarea instanței, dacă consideră că ar fi necesară lămurirea unei alte chestiuni de drept sau ar fi suficientă aceasta, arată că se poate adăuga, să precizeze ICCJ dacă se aplică acestor angajați prev. art. 13 și 14 lit. a cap. 2 din anexa 2 pentru că aici este problema. Angajatorul spune că se aplică art. precizat de instanță, ei susțin, în virtutea hotărârii definitive a Tribunalului _____ pe care au depus-o și au arătat că mai sunt angajați pe alte posturi tot de la Centrul de reabilitare neuropsihică _____ care primesc acest spor de 50% și lucrează tot cu bolnavi neuropsihici care au demență, Alzheimer sau alte maladii degenerative, crede că se poate introduce și această chestiune.

Instanța constată că este cumva a treia chestiune pusă în discuție, dar puțin mai concret precizată. Urmează să se reformuleze conform cerinței sale dacă apreciază că este mai clar așa. De asemenea, pune în discuție suspendarea cauzei până la soluționarea chestiunii de drept.

Avocat _____ arată că se impune suspendarea cauzei.

Instanța pune în vedere reclamantei prin avocat că, dacă identifică în termenul de amănare a pronunțării practica judiciară a ICCJ cu privire la problema dedusă judecării să o depună pentru că ar face inadmisibilă sesizarea.

Instanța reține cauza în pronunțare.

Avocat _____ arată că va depune concluzii scrise.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera / pentru a se depune concluzii sau note scrise la solicitarea reclamantei prin avocat.

DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 17.09.2024, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea greferii instanței conform art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică de la 02.09.2024.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

Dosar nr. _____

ROMANIA
TRIBUNALUL Județul
SECȚIA I CIVILĂ

Ședința publică de la 17.09.2024

Instanța constituită din:
Președinte
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

ÎNCHETARE

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant _____ și pe
pârât _____, având ca obiect pretentii plată spor.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 02.09.2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte din prezenta, când din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, când.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 18.09.2024, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței conform art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică de la 17.09.2024.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier.

Dosar nr.

ROMANIA
TRIBUNALUL Județul
SECȚIA I CIVILĂ

Ședința publică de la 18.09.2024

Instanța constituită din:
Președinte
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

ÎNCHETARE

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant și pe pârât

..... având ca obiect pretenții plată spor.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 02.09.2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte din prezenta, când din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 17.09.2024 și apoi pentru data de astăzi, când,

INSTANȚA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. la data de 05.03.2024, reclamant a solicitat obligarea pârâtei la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase de 50% din salariul de bază începând cu data de

..... având în vedere prevederile legii nr. 153/2017, conform art. 14 alin. 1 lit. A din Anexa II a acestei legi, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare se arată că reclamanta este angajată în funcția de pe perioadă nedeterminată, la - centru subordonat și care face parte din cadrul conform contractului individual de muncă nr. și Deciziei nr. prin care a fost trecută din funcția de infirmier, în funcția de magaziner, pe care o îndeplinește și în prezent.

Prin natura funcției sale și conform obligațiilor din Fisa Postului, vine în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din cei 186 de beneficiari din Centru, îndeplinind și următoarele activități:

- eliberează bunuri (rechizite, îmbrăcăminte, încălțăminte, obiecte de igiena personală) către beneficiarii din instituție,
- participă la inventarierea bunurilor aflate în gestiunea sa,
- participă, în colaborare cu administratorul, asistentul medical, muncitorii din bucătărie și un reprezentant al beneficiarilor la întocmirea meniului săptămânal de la bucătărie,
- asigură menținerea ordinii și curățeniei în toate spațiile de depozitare din instituție.

Aceste activități și obligații profesionale sunt date cu titlu de exemplu: doamna [redacted] intra în contact aproape zilnic cu unii sau cu toți beneficiarii Centrului din [redacted] (beneficiari care sunt persoane cu grave probleme neuropsihice, majoritatea lor au, din păcate, grave probleme de sănătate psihică, demență, Alzheimer și alte tulburări neuropsihice).

Ca o recunoaștere a specificului activității sale, chiar angajatorul [redacted] i-a acordat sporul de 50% - spor de condiții deosebite, anterior anului 2017. Din păcate, acest spor de 50% i-a fost retras, începând cu data de [redacted] iar la momentul când a întrebat conducerea și liderii de sindicat, i-au comunicat că: „Nu sunt bani, când vor fi prevăzuți bani în buget, veți primi acest spor”.

Anexează în acest sens fluturasii de salariu:

- din luna iunie 2017- din care rezulta că mi se plătea acest spor de 50%.

- din luna iulie 2017- din care rezulta că acest spor de 50 % nu se mai plătea deloc.

Având în vedere că, nici înainte și nici după data de 01.07.2017 nu i s-a schimbat funcția și nici natura muncii, nici atribuțiile de serviciu din Fisa Postului, precum și faptul că prestează aceeași muncă efectivă, consideră că suprimarea în totalitate a sporului de 50% pentru condiții deosebit de periculoase a fost un abuz nejustificat din partea angajatorului [redacted].

Indică prevederile Anexei II Familia Ocupationala de Funcții Bugetare Sănătate și Asistența Socială, precum și prevederile Capitolului II - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială, care se aplică întregului personal din cadrul [redacted] inclusiv cel din [redacted].

În alta ordine de idei, prevederile art.13,și 14 de la Cap.II, Anexa II se aplică personalului din unitățile de asistență socială și Centre cu sau fără cazare, sporurile fiind stabilite în funcție de specificul și riscurile activității și nu în funcție de postul ocupat.

Doar prin acordarea acestui spor, considera că pot fi respectate exigențele și prevederile nediscriminatorii ale art.5 din Codul Muncii și ale art.6,al.1, lit.B din Legea nr.153/2017, care statuează că: *Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege, are la bază și Principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sistemul bugetar, care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și funcție.

Astfel, considera că i-au fost încălcate mai multe principii fundamentale :

- principiul nediscriminării ;

- principiul legalității

-Principiul stimulării corespunzătoare a personalului din sectorul bugetar;

-Principiul ierarhizării-în funcție de complexitatea și importanța muncii desfășurate;

- Principiul importanței sociale a muncii desfășurate de angajați. Acest principiu prevede că muncă este retribuită corespunzător în funcție de gradul de responsabilitate , complexitate, factorii de stres neuropsihic , de risc și toxicitate, prezenți la locul de muncă.

În drept indică Dispozițiile legii nr.53-2003- Codul Muncii, legea nr.71-2015-pentru aprobarea OUG nr.83-2014,legea nr.153-2017 și Anexele aferente acestui act normativ.

În dovedire solicită proba cu înscrisuri.

Pârâta [redacted] a depus **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii.

Referitor la primul capăt de cerere, arată că reclamanta a beneficiat de acordarea unui spor de 50% la salariul de bază pentru condiții deosebit de periculoase în baza Dispoziției nr. 498/05.05.2015 a conducătorului [redacted] ca urmare a faptului că își desfășura activitatea în cadrul unui complex de servicii care asigură servicii de recuperare și reabilitare pentru beneficiari cu deficiențe neuropsihice Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Hârlău din cadrul [redacted].

La acea dată, s-au avut în vedere dispozițiile art. 5 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014, conform cărora trebuiau îndeplinite simultan următoarele condiții pentru ca personalul să beneficieze de sporul de 50%, și anume:

- personalul să-și desfășoare activitatea în centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice,
- sporul să fie acordat pentru condiții deosebit de periculoase,
- personalul să-și desfășoare activitatea în aceleași condiții cu personalul din centrele de recuperare și reabilitare care a beneficiat de acest spor în luna decembrie 2014.

Față de mențiunea făcută de către reclamantă în acțiune cu privire la faptul că "angajatorul [...] i-a acordat sporul de 50%, spor de condiții deosebite, anterior anului 2017", arată că aceasta a beneficiat de acest spor începând cu data de 09.04.2015, conform Dispoziției nr. [...] fără să se întocmească act adițional la Contractul individual de muncă nr. [...] când desfășura activitatea pe postul de infirmier la CIA Hârlău.

Conform Deciziei nr. [...] emisă de către conducătorul [...] d-na [...] a fost trecută pe funcția de magaziner I începând cu data de [...], în cadrul aceleiași unități din subordinea instituției noastre.

Prin Actul adițional nr. [...] începând cu data de [...] s-au pus în aplicare dispozițiile OUG nr. 57/2015 coroborate cu dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. [...] și ale Deciziei nr. [...] pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar începând cu [...] s-au pus în aplicare prevederile OUG nr. 2/2017. Acesta este primul act adițional întocmit de la data emiterii Dispoziției nr. [...] (prin care s-a dispus acordarea unui spor de 50% la salariul de bază pentru condiții deosebit de periculoase) în care apare sporul de condiții deosebite în cuantum de 50%.

Până la data de [...] reclamanta a fost salarizată în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. În Legea nr. 284/2010 personalul tehnic, care include și funcția de magaziner, era inclus în Anexa III- Sănătate și asistență socială, în subcapitolul de la pct. 4 - Alte funcții comune din sistemul sanitar, lit F - Alte funcții comune din unități sanitare, cu excepția celor din unități clinice.

Acest act normativ a fost abrogat expres prin dispozițiile art. 44 pct. 9 a Legii-cadru nr. 153/28.06.2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, intrată în vigoare la data de 01.07.2017.

Noul act normativ a exclus din Familia ocupațională "sănătate și asistență socială", Anexa II- Unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, personalul tehnic administrativ care a fost prevăzut în Anexa III -Sănătate și asistență socială din Legea nr. 284/2010, abrogată, și l-a inclus în familia ocupațională "administrație".

Astfel, temeiul de drept în baza căruia reclamanta nu a mai beneficiat de sporul de 50% începând cu data de 01.07.2017 a fost apariția Legii 153/2017 care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În acest nou context legislativ, [...] în calitate de angajator, a emis Dispoziția nr. [...] conform căreia reclamanta [...] a fost reînscrisă pe funcția de execuție- magaziner la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică prin Hotărârea nr. [...] emisă de către Consiliul Județean [...] privind stabilirea salariilor de bază pentru funcțiile publice și contractual din cadrul familiei ocupaționale „administrație”, din aparatul de specialitate al Consiliului Județean [...] și din serviciile publice din subordinea acestuia, Anexa II lit B pct 2, stabilindu-i-se coeficientul de 1,92, corespunzător funcției de magaziner.

Ca urmare a emiterii Dispoziției nr. 12/2017, comunicată de altfel și reclamantei, a fost întocmit Actul adițional nr. 1/2017 la Contractul individual de muncă nr. 1/2017 prin care s-au adus modificări la contractul de muncă în sensul că, pe lângă alte clauze de modificare a contractului, la pet. 3 se poate observa că reclamanta nu mai beneficiază de sporul de condiții deosebite, în schimb i-a fost calculat salariul prin înmulțirea coeficientului de 1,92 cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, potrivit prevederilor art. 2 din Hotărârea Consiliului Județean Iași și a Anexei 2 a aceleiași hotărâri.

Mai mult, potrivit prevederilor Legii-Cadru nr. 153/2017, începând cu data de 01.07.2017 niciun angajat contractual sau funcționar public din categoria administrație publică locală nu mai beneficiază de sporuri pentru condiții de muncă (spor condiții deosebite/stres, spor de condiții deosebite de periculoase). Astfel, cu data menționată, nici personalul administrativ din centrele nominalizate în Dispoziția nr. 12/2017 a conducătorului (pe care o depunem la prezenta cauză și în care se regăsește și) (fost) nu a mai beneficiat de sporul de condiții deosebite de periculoase.

Pentru personalul administrativ, cărui îi sunt aplicabile dispozițiile art. 11 din Legea cadru nr. 153/2017, legiuitorul a prevăzut sporuri de condiții de muncă specifice, conform Regulamentului aprobat prin HG nr. 569/2017 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală, dar până în prezent nu s-a acordat niciun spor specific funcționarilor publici și personalului contractual al instituției care face parte din familia ocupațională Administrație- administrația publică locală.

Pentru personalul din administrație s-au acordat începând cu luna iulie 2017, în funcție de programul de lucru după caz, doar sporuri prevăzute de legislația muncii, respectiv spor de noaptea-ture și spor pentru asigurarea continuității activității în zilele de repaus săptămânal și sărbători legale.

În această situație se află și reclamanta, căreia i-a fost acordat sporul pentru fiecare ora de muncă prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale personalului care beneficiază de repaus săptămânal în alte zile decât sâmbătă și duminică, conform al. 137 alin 2 și 3 din Codul muncii, astfel cum a fost negociat prin contractele colective de muncă încheiate la nivelul .

În concluzie, față de afirmația reclamantei că "suprimarea în totalitate a sporului de 50% a fost un abuz nejustificat din partea angajatorului " nu este întemeiată, fiind chiar tendențioasă, întrucât instituția pârâtă a procedat la aplicarea noilor normative privind salarizarea, astfel cum au fost expuse mai sus.

Reclamanta și-a întemeiat în drept acțiunea pe dispozițiile art. 13 și 14 de la Cap. II, Anexa II a Legii nr. 153/2017, considerând că, în baza acestor dispoziții poate beneficia de sporul de 50 %. Este fără putință de tăgadă că aceste dispoziții nu îi sunt aplicabile, deoarece reclamanta a fost reîncadrată începând cu data de 01.07.2017, conform prevederilor art. 11, art. 36 și 38 din Legea cadru nr. 153/2017 și Hotărârea Consiliului Județean nr. 248/26.07.2017, pe funcția publică de execuție de magaziner, funcție care aparține domeniului de activitate administrație publică locală.

Așadar, de la data de 01.07.2017 funcțiile din administrația publică locală au o reglementare distinctă, personalul administrativ (în speță magazinerul) nu mai figurând în Anexa II a familiei bugetare "Sănătate și asistență socială" și nefiind-i aplicabil Regulamentul de sporuri aprobat prin HG 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea cadru nr.153/2017 privind

salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială".

În concluzie, raportat la prevederile legale anterior menționate și la reîncadrarea reclamantei pe o funcție ce face parte din categoria funcțiilor contractuale din administrația publică locală, începând cu data de 01.07.2017 acesta nu mai este îndreptățită să beneficieze de sporul care face obiectul prezentei acțiuni.

În cuprinsul cererii, reclamanta face trimitere la sarcinile de serviciu rezultate din Fișa postului nr. _____ sugerând instanței că vine "în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru", invocând totodată dispozițiile art. 5 din Codul muncii și art. 6 alin. 1, lit. b din Legea nr. 153/2017: "Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază și principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și înstituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sistemul bugetar, care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și funcție".

Față de cele susținute de către reclamantă, consideră că acestea nu i s-a aplicat un tratament discriminatoriu față de ceilalți salariați din cadrul centrului prin neaplicarea sporului de 50 % întrucât, așa cum a arătat mai sus, începând cu intrarea în vigoare a noii legi a salarizării unitare, funcția de magaziner nu mai figurează în Anexa II a familiei ocupaționale „Sănătate și Asistență Socială”, salarizarea - acestui tip de personal fiind distinct reglementată de Consiliul Județean Iași prin hotărâre, iar cu privire la sporuri existând tot o reglementare distinctă, potrivit HG 569/2017 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală.

Mai mult, din interpretarea art. 6 alin. 1 lit. b din noua lege a salarizării rezultă clar situația în care personalul din sistemul bugetar ar putea invoca starea de discriminare, în sensul că "trebuie să presteze aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și funcție".

Or, prin probatoriul administrat de reclamantă, nu a indicat care este personalul din cadrul centrului care prestează aceeași activitate cu a sa, are aceeași vechime și îndeplinește aceeași funcție și care ar beneficia de o altă salarizare, diferită și mai favorabilă față de cea a reclamantului.

Centrul unde își desfășoară activitatea reclamanta mai are prevăzută în statul de funcții o funcție asemănătoare, în speță cea de magaziner, reiese din satul de personal, la rubrica personalul cu funcții administrative apare doar un singur post de magaziner, acesta fiind ocupat de către d-na _____ (depune cauzei copii după extras din statul de funcții și cel de personal al _____ d că a _____ își desfășoară activitatea doar un singur magaziner).

De asemenea, arată faptul că, din cuprinsul Fișei de post nr. 163 a reclamantei, în baza căreia își desfășoară activitatea de administrator, nu rezultă că acesta lucrează în mod direct cu beneficiarii, sarcinile preponderente ale acestuia fiind cele legate de asigurarea nevoilor de bază ale beneficiarilor din punct de vedere material (asigurarea hranei, a cazarmamentului etc).

În drept indică și art. 205-208 Cod procedură civilă.

În dovadă depune inserisuri.

La termenul din 02.09.2024 tribunalul, din oficiu, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 pentru lămurirea următoarelor chestiuni de drept:

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 trebuie interpretat în sensul că se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul _____

în măsura în care atribuțiile concrete din fișa postului impun un contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru sau salarizarea acestei categorii de personal se realizează conform anexei VIII – Administrație.

2. Dacă se reține că art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul IZ,

care intră în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru, în interpretarea aceluiași text de lege acordarea sporului de către angajator are un caracter obligatoriu sau facultativ, raportat la formularea „pot fi acordate”.

3. Dacă se reține că art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul IZ,

care intră în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru, textul de lege poate fi interpretat în sensul în care oferă posibilitatea instanței de judecată a stabili cuantumul exact acestui spor „de până la 75% din salariul de bază” și, în caz afirmativ, ce criterii se impun a fi avute în vedere.

Deliberând asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, tribunalul reține că, potrivit art. 1 din OUG nr. 62/2024:

„(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anulara actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

De asemenea, conform art. 2 din OUG nr. 62/2024:

„(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calca de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să promită o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calca de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la promulgarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. C..”.

Astfel, reținând că obiectul prezentei cauze în reprezintă stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, iar de modalitatea de interpretare a chestiunilor de drept menționate mai sus depinde în tot soluționarea cauzei

de față, constatând din verificările efectuate că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare. Tribunalul reține ca admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cât privește Decizia în interesul legii nr. 23/2023 din 27 noiembrie 2023 conform căreia „*În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 448/2006 și a prevederilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, stabilește că asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare*”, Tribunalul apreciază că nu lămurește chestiunea de drept incidentă în prezenta cauză.

De asemenea, nici Decizia nr. 23/26.09.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept invocată prin întâmpinare nu lămurește chestiunile de drept aduse în discuție în prezenta cauză.

În ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul reține că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 C.pr.civ. OUG 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

Pentru aceste considerente, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problemele de drept anterior menționate, urmând ca, în temeiul art. 520 alin. 2 C. pr. civ. să dispună suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea sesizării.

Punctele de vedere al părților rezultă din motivele aduse în întâmpinare și în cererea de chemare în judecată.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunilor de drept invocate este în sensul că art. 14 alin. 1 lit. a din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se aplică și personalului având funcția de magaziner din cadrul

..... în măsura în care atribuțiile concrete din fișa postului impun un contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru, dar acordarea acestui spor de către angajator are un caracter facultativ (având în vedere formularea „pot fi acordate” în loc de „vor fi acordate”), iar procentul exact nu ar putea fi stabilit de instanța de judecată, acest cuantum depinzând inclusiv de fondurile alocate instituției angajatoare cu această destinație.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 trebuie interpretat în sensul că se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul

..... în măsura în care atribuțiile concrete din fișa postului impun un contact

zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru sau salarizarea acestei categorii de personal se realizează conform anexei VIII – Administrație.

2. Dacă se reține că art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul ...

care intră în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru, în interpretarea aceluiași text de lege acordarea sporului de către angajator are un caracter obligatoriu sau facultativ, raportat la formularea „pot fi acordate”.

3. Dacă se reține că art. 14 alin. 1 litera A din Anexa II la Legea nr. 153/2017 se aplică inclusiv personalului având funcția de magaziner din cadrul ...

care intră în contact zilnic cu toți sau măcar o parte din beneficiarii din centru, textul de lege poate fi interpretat în sensul în care oferă posibilitatea instanței de judecată a stabili cuantumul exact acestui spor „de până la 75% din salariul de bază” și, în caz afirmativ, ce criterii se impun a fi avute în vedere.

Dispune suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea sesizării.

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curte de Casație și Justiție, se va aduce la cunoștința Secției I Civile din cadrul Tribunalului ... și se va comunica, în copie, prin poșta electronică, și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, cauze similare.

Cu drept de recurs separat pe toată durata suspendării. Cererea și motivele de recurs se vor depune la Tribunalul Iași.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței astăzi, 18.09.2024.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

